**Nimeni altul decât Domnul,
n-a putut să dea scăpare,
Oastei Sale-n suferinţa
şi-n durerea ei cea mare.**

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

Când s-au năpustit vrăjmaşii,
plini de ură şi cruzime,
nici un loc de izbăvire,
pentru noi n-a fost la nime!

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

N-a fost nimeni să ne-asculte,
strigătele-ndurerate,
nici să apere dreptatea
pricinii nevinovate!

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

**N-a fost nimenea să lupte,
pentru cei făr-apărare,
nici s-aline plâns fierbinte,
nici să lege răni amare!**

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!

**Numai El a fost Acela,
numai Lui îi dăm mărire,
numai Lui pentru deplina
şi slăvita-I izbăvire!**

Nimeni altul, nimeni altul,
nimeni altul n-a putut,
să ne fie,
în urgie,
steag şi sabie şi scut.
Nimeni altul,
numai Domnul,
nimeni altul n-a putut!